

Charki, fa anys que està Espanya, va al gimnàs diu que té molts coneguts però que no ha pogut fer amics: *"La gente en general es educada, no te trata mal pero no es fácil hacer amigos"*.

Creuen que els espanyols tenen certa desconfiança cap als marroquins: *"nosotros cuando entramos en un pub o en una discoteca nos damos cuenta que casi todo el mundo nos mira y nos observan como si les diéramos miedo. Por otra parte esto hace que nosotros también tengamos miedo, miedo de saludar y que no te contesten, miedo de que por el hecho de ser marroquí creen que eres mala persona, miedo de casi todo."*

Quan els preguntem quina és la causa d'aquesta falta d'integració, ens diuen que hi ha un proverbi àrab que diu *"cuando en un saco hay un pez malo, éste estropea a todos los peces del saco"*.

"Nosotros entendemos que no todas las personas son buenas y hay marroquíes que no lo son, pero por favor: no todos somos así. Si alguno de nosotros ha hecho algo malo, que no nos juzgue a todos por ello."

Aquest refrany, que es cosí germà del nostre de les

pomes: *"una poma podrida pot podrir a totes les del cabàs"*, és una mostra de la saviesa popular que es pot aplicar a qualsevol comunitat.

Una bona manera de mesurar el grau de maduresa cultural i democràtica que té una societat està en la capacitat de convivència i tolerància que hi ha entre els seus membres.

És evident que esta convivència de cultures i valors, a voltes ben diferenciats, no estarà exempta de friccions. A les Coves, fa més d'una dècada que venen immigrants. Per tant, estem parlant d'una realitat que ja a hores d'ara sembla imparabile, haurem de trobar la manera de conviure i comunicar-nos millor.

Repassem nosaltres el cabàs de pomes i ells que netegen també el sac de peix.

Mentretant, els divendres a la nit un grup de dones i homes continuaran estudiant i repassant el nostre alfabet. Tots ells estan ací perquè busquen una vida millor.

Mercé diu que els romanesos fan un pastís molt bo i el te que preparen els marroquins també és boníssim. Han promès convidar-nos. No faltarem.

Alumnes de la classe de castellà a la casa abadia, amb la profesora Mercé Amer

Grup d'alumnes del curs intensiu de castellà de juliol de 2002.

